

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็น ดังที่ ไนซ์บิทท์ (Naisbitt, 1994, p. 26) ได้กล่าวว่า เมื่อพิจารณาภาษาที่ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ พบว่า ทั้งรายการวิทยุ การจำหน่ายของจดหมายทั่วโลก การสนทนาทางโทรศัพท์ ระหว่างประเทศ และการบันทึกข้อมูลในคอมพิวเตอร์ล้วนใช้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น จากความสำคัญดังกล่าวนี้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งในและนอกระบบ โรงเรียนจึงเป็นความจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาแห่งเทคโนโลยีที่มีความสำคัญต่อการศึกษาและการทำงาน (สิทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร และคณะ, 2541, หน้า 6) ผู้มีความรู้ทางภาษาอังกฤษย่อมได้เปรียบด้านการติดต่อสื่อสารการติดตามข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ สังคมไทยในปัจจุบันจึงมีการยอมรับภาษาอังกฤษมากขึ้น เนื่องจากภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทยอย่างมาก โดยเฉพาะในปัจจุบัน ประเทศไทยได้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยว การลงทุนทำธุรกิจของชาวต่างชาติ ทำให้มีการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อให้คนไทยมีความรู้ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมาตรฐาน สามารถเลือกสรรและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทางด้านผู้ปกครองก็ตระหนักดีว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีประโยชน์มากที่สุดวิชาหนึ่ง (Rosser & Bolitho, 1990, p. 5) และในปัจจุบันสังคมยังเป็นยุคสังคมข่าวสารหรือที่เรียกว่า “ยุคโลกาภิวัตน์” ประเทศไทยเป็นประเทศที่ได้รับผลกระทบจากความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสารจากนานาประเทศได้เข้ามาสู่ประเทศไทยตลอดเวลาอย่างรวดเร็ว ทำให้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงได้กำหนดภาษาอังกฤษไว้ในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน โดยกำหนดให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่หนึ่ง ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเป็นต้นไป และได้มีการปรับปรุงวิชาภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ตลอดมา เพื่อให้คนไทยได้สร้างพื้นฐานที่ดีทางด้านความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและได้เรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง และการจัดการเรียนการสอนชั้นเรียนต้องมีการพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน กิจกรรมที่จัดควรสอดคล้องกับลำดับขั้นของ

การสอนภาษาต่างประเทศที่ถูกต้องและควรให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการยังได้กำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนไว้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ข้อ 2 ให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน ซึ่งเป็นคุณลักษณะของเด็กไทยในยุคใหม่ ที่ต้องเป็นทั้งประชากรไทยและประชากรโลก ต้องเป็นคนที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถนำมาใช้แสวงหาความรู้จากทั่วโลกได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544, หน้า 17) วิธีหนึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว เกิดการเรียนรู้และเข้าใจภาษาต่างประเทศได้ดีและถูกต้อง คือ การอ่าน

การสำรวจความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในสังคมไทย (อังฉรา วงศ์โสธร, ม.ป.ป. อ้างถึงใน สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532, หน้า 50) ชี้ว่าทักษะที่ต้องใช้มากที่สุด ในหน่วยราชการ และบริษัทห้างร้านในประเทศไทย คือ ทักษะการอ่าน เช่น การอ่านตำราเรียน บทความทางวิชาการ ผลงานวิจัย อ่านตำรา ตัวเลข กราฟ เป็นต้น ในการอ่านเพื่อดำรงชีวิตก็ต้องอ่านฉลากยา คำชี้แจงในการใช้เครื่องอุปโภค บริโภค เป็นต้น และในการสำรวจทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่จำเป็นในประเทศไทย พบว่า ทักษะที่จำเป็นมากที่สุด คือ ทักษะการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เอสเคย์ (Eskey, n.d. อ้างถึงใน สรารัตน์ จันกลิ่น, 2544, หน้า 2) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญต่อผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมากกว่าทักษะอื่น เพราะผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาด้านการรับรู้ที่สำคัญมาก เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่มีอยู่มากมายในโลก (กรมวิชาการ, 2534, หน้า 6) การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงจำเป็นสำหรับนักเรียน การรู้จักและฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้นักเรียนมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี นอกจากนี้ การอ่านยังเป็นศูนย์กลางที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักใช้กระบวนการคิดค้นเพื่อการนำไปสู่การพัฒนาการฟัง การพูด การเขียนและใช้ภาษาได้ดี (บันลือ พฤษะวัน, 2534, หน้า 107) นอกจากนี้ทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญกว่าทักษะอื่น ๆ (วิสาข์ จิตวิตร, 2528, หน้า 41) คือเป็นเครื่องมือในการเสาะแสวงหาความรู้ทั้งปวงเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา และยังมีประโยชน์มากมายช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ เสริมสร้างความคิด ทำให้ก้าวทันต่อเหตุการณ์ และความเจริญของโลก สามารถนำไปปรับปรุงพัฒนาคุณภาพและสังคมให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์

การอ่านเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนา เพราะการอ่านจำเป็นสำหรับทุกคน เพราะการอ่านทำให้เกิดการพัฒนา เคนเนท กู๊ดแมน (Kenneth Goodman, n.d. อ้างถึงใน สรารัตน์ จันกลิ่น, 2544, หน้า 2) กล่าวว่า การอ่านทำให้นักเรียนมีการพัฒนาสมอง ความคิด เพราะการอ่าน

เป็นกระบวนการในการหาความหมายและการทำความเข้าใจกับการอ่าน เป็นกระบวนการที่ต้องคิด อยู่ตลอดเวลา คูบิน (Dubin, n.d. อ้างถึงใน สรรรัตน์ จันกลิ่น, 2544, หน้า 2) กล่าวว่า การอ่าน เป็นเครื่องมือค้นคว้าความรู้ต่าง ๆ นักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านส่วนใหญ่จะ ประสบความสำเร็จในการเรียน เพราะเมื่อเข้าใจเรื่องทีอ่านก็สามารถนำความรู้ ความคิดเห็นและ ประสบการณ์ที่ได้รับจากการอ่านมาคิดแปลงให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาและในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ทักษะการอ่านควร ได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างมากเพราะการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็น กระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิต นักการศึกษาหลายท่านชี้ให้เห็นว่าการอ่านเป็นรากฐานของ การศึกษาทุกระดับ ซึ่งควร ได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากเป็นทักษะที่จะคงอยู่กับผู้เรียน นานที่สุด โดยผู้เรียนมีโอกาสใช้แม้จะจบการศึกษาแล้ว และเป็นประ โยชน์ในการเรียนระดับสูง เพราะตำราส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ (วิชชุตา ชูจิตติพงษ์, 2536, หน้า 1) ผู้เรียนไม่ว่าจะระดับใด จำเป็นต้องมีความสามารถในการอ่านเป็นอย่างดีหรือให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด (Hatch, n.d. อ้างถึงใน กนกวรรณ คาเดท, 2539, หน้า 2) การอ่านยังช่วยให้ผู้อ่านได้รับข่าวสาร และความบันเทิง ซึ่งส่งผลให้ผู้อ่านพัฒนาความรู้สึกรู้สึกนึกคิดให้ทันต่อเหตุการณ์ (สุจิตรา อินทร์ศรี, 2537, หน้า 1) ในการเรียนการสอนร้อยละ 80-90 ควรใช้ทักษะการอ่าน (บันลือ พฤกษ์วัน, 2532, หน้า 6-7)

การที่จะให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน เห็นประโยชน์และคุณค่า การอ่าน มีเจตคติที่ดี และรักการอ่าน ครูจะต้องเตรียมการสอนมีวิธีการสอนที่ดี ที่จะให้ผู้เรียนเกิด ความสนใจ เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนการอ่านและรักการอ่าน ซึ่งในปัจจุบันพบว่าทักษะการอ่าน ของเด็กไทยระดับความสามารถอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ (เรวดี หิรัญ, 2540, หน้า 151) ทั้ง ๆ ที่ได้ มีการปรับปรุงมาตลอด ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนทุกระดับตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึง ระดับอุดมศึกษา เนื่องมาจากวิธีการสอนของครูไม่เหมาะสมโดยยังยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสฝึกภาษาเท่าที่ควร และไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อ่านด้วยตนเอง (เดือนใจ ดันงามตรง, 2534, หน้า 7-8) ครูส่วนมากมักใช้วิธีการสอนแบบผลัดกันอ่านออกเสียงทีละประโยค หรือทีละตอน แล้วให้นักเรียนตอบคำถามหรือครูอ่านให้นักเรียนฟัง แล้วอธิบายศัพท์ และ โครงสร้างที่ยากและให้นักเรียนตอบคำถามหรืออ่านพร้อมกันทั้งชั้น แล้วช่วยกันแปลทีละประโยค ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และพบว่าครูใช้สื่อการสอนไม่มากพอ จึงเป็นสาเหตุให้นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอยู่ระดับค่อนข้างต่ำ (สุกัญญา เศรษฐ์รังสรรค์, 2533, หน้า 2) กล่าวว่านักเรียนไม่เข้าใจและไม่เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจาก ผู้สอนขาดความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์และขาดการนำเอาวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ การสอนยังใช้ วิธีการอ่านให้นักเรียนฟัง อธิบายคำศัพท์ และ โครงสร้างที่ยากไปด้วย ไม่เป็นการเน้นกระบวนการ

อ่านให้ต่อเนื่อง (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532, หน้า 51) ซึ่งสอดคล้องกับ อิสรา สารงาม (2529, หน้า 168) ที่ให้ความเห็นว่า การสอนลักษณะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมน้อยมากและไม่ช่วยส่งเสริมทักษะในการอ่านของนักเรียนแต่อย่างใด ครูฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้นักเรียนไม่เพียงพอ (ทิพวัลย์ มาแสง, 2532, หน้า 57) ไม่นำกิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนอยากอ่าน เพราะการอ่านต้องอาศัยแรงจูงใจเป็นสำคัญ (มยุรี สุขวิวัฒน์, 2526 อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เดชวงศ์ญา, 2538, หน้า 3) และกิจกรรมการอ่านที่ดีควรมีหลายรูปแบบและต้องสื่อความหมายได้จริงในชีวิตประจำวัน เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้คิด ตีความ วิเคราะห์ วิจารณ์ เรื่องที่อ่าน ซึ่ง ทิพพิ์ อ่องแสงคุณ (2535 อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เดชวงศ์ญา, 2538, หน้า 3) ได้กล่าวว่า ทักษะการอ่านแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ การอ่านขั้นพื้นฐาน การอ่านขั้นแปลความ การอ่านขั้นวิเคราะห์ และการอ่านขั้นสร้างสรรค์ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ บลูม (Bloom, 1976 อ้างถึงใน กรรณิการ์ กาญจนคงคา, 2534, หน้า 4) ซึ่งแต่ละทักษะจะพัฒนาได้ เมื่อได้รับการฝึกฝนตั้งแต่เด็ก โดยการจัดกิจกรรมเสริมสร้างต่าง ๆ (Construction Activities)

การสอนอ่าน ต้องมีวิธีการที่เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเรียนการสอนอ่านและการพัฒนาการอ่าน จึงมีนักการศึกษาสนใจหาเทคนิคการสอนและกลวิธีการอ่านเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียนให้ดีขึ้น และเนื่องจากการสอนอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน การฝึกให้ผู้เรียนเข้าใจในการอ่านได้ ต้องมีการสอนด้วยกลวิธีการอ่านให้ผู้เรียนและต้องเป็นวิธีที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาการจับใจความสาระที่สำคัญของบทอ่านได้ อันเป็นผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาการอ่านให้มีประสิทธิภาพ (สรารัตน์ จันทร์กลิน, 2544, หน้า 4) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรหาวิธีการเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาในการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ ต้องค้นคว้าหาวิธีการสอนใหม่ ๆ หรือนำนวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการถ่ายโยงไปสู่ทักษะการสื่อสารด้านอื่น ๆ ต่อไป เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นทักษะที่นักเรียนใช้มากที่สุด เป็นหัวใจและรากฐานของการศึกษา เพราะการอ่านจะช่วยส่งเสริมความรู้ความคิดของคนเราให้เพิ่มมากขึ้น (สุลักษณ์ ศิวรักษ์, 2540, หน้า 10-12) ผู้วิจัยได้พยายามศึกษารูปแบบการสอนต่าง ๆ เพื่อนำมาจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ จากการศึกษาดังกล่าวผู้วิจัยได้สนใจการสอนการอ่านโดยใช้วิธีโคลซ (Cloze Procedure) และการสอนอ่านโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี (Cooperative Integrated Reading and Composition) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษของครูผู้สอนเพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วิธีโคลซ เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถใช้เป็นวิธีการสอนเพื่อฝึกทักษะด้านความเข้าใจในการอ่าน กับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ แอลเดอร์สัน (Alderson, n.d. อ้างถึงใน

อนงค์ อินตาพรหม, 2541, หน้า 3) กล่าวว่า วิธีโคลซยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือวัดที่แม่นยำตรงในด้านการอ่าน การฟัง การเขียนและใช้เป็นแบบฝึกหัดในการสอนเพื่อเพิ่มทุกทักษะทางภาษา ตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือในการวินิจฉัยระดับความสามารถของผู้เรียน ประการสำคัญ คือ แบบฝึกที่สร้างตามวิธีโคลซนี้ สามารถใช้ฝึกและทดสอบได้ทั้งแบบเฉพาะเรื่อง เช่น ฝึกเรื่องคำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ เป็นต้น และสามารถใช้ฝึกและทดสอบความสามารถทางภาษาแบบรวมได้ด้วย เพราะลักษณะของแบบฝึกที่ตัดหรือละคำในตำแหน่งที่แน่นอน เป็นระบบ เช่น ละทุกคำที่ 5, 7, 8 หรือ 10 ทำให้คำที่ละนั้นประกอบด้วยคำที่ทำหน้าที่ต่าง ๆ กันในแต่ละประโยค ซึ่งผู้ทำแบบฝึกโคลซหรือแบบทดสอบโคลซจะต้องใช้ความสามารถทางภาษาทั้งหมดที่ตนมีอยู่ ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน และเติมคำที่ถูกต้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่องทั้งความหมายและไวยากรณ์ เป็นวิธีการที่สร้างขึ้นได้ง่าย ใช้งานได้ผลดี และจากการทดลองและงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีโคลซและแบบทดสอบโคลซกล่าวว่าวิธีโคลซสามารถใช้วัดความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งเป็นวิธีการที่เชื่อถือได้ที่มีความแม่นยำและมีประสิทธิภาพ (Alderson, 1979 อ้างถึงใน จรรยา เรืองมาลัย, 2526, หน้า 2)

การเรียนการสอนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านไปพร้อมกับเน้นการเรียนเป็นกลุ่มไปด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนปฏิสัมพันธ์ต่อกัน (ทิสนา แจมมณี, 2548, หน้า 64) และช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเป็นการเรียนที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนเป็นกลุ่มและเป็นผู้ให้แก่นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง ได้ช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ เป็นการช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้นเพราะนักเรียนที่เรียนเก่งจะเข้าใจคำสอนของครูและรับรู้ได้ดีกว่านักเรียนที่เรียนอ่อน (จงกลณี รูปพงษ์, 2536, หน้า 2) และนักเรียนเก่งที่อธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟังนั้นจะเข้าใจได้ดีขึ้น (Slavin, 1995 อ้างถึงใน ทิสนา แจมมณี, 2548, หน้า 70-71) รูปแบบนี้เป็นการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่าน ซึ่งมีกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ อ่านแบบเรียน อ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเรียน

จากประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี พบว่า คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบกลางภาคและปลายภาค อยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ และจากการสอบถามนักเรียนที่ผ่านการสอบมาแล้ว ได้ความว่านักเรียนส่วนมากมีความสามารถทางการอ่านต่ำ ดังนั้นการสอนทักษะการอ่านจึงควรได้รับการพัฒนา ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการถ่ายโยงไปสู่ทักษะการสื่อสารด้านอื่น ๆ ต่อไป

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธี โคลซ และ วิธี ซี ไอ อาร์ ซี มาเป็นแบบฝึกหัดหรือเครื่องมือส่งเสริมและพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาว่า การสอนโดยใช้วิธี โคลซ และ วิธี ซี ไอ อาร์ ซี วิธีใดจะมีผลดีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนมากกว่ากัน โดยการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี โคลซ และวิธี ซี ไอ อาร์ ซี โดยมุ่งที่จะให้การสอนภาษาอังกฤษด้านการอ่านให้มีประสิทธิภาพ และมุ่งเสริมทักษะความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งจะเป็นการช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน และเสริมสร้างความรู้ อันจะเป็นการยกระดับความสามารถในด้านการอ่านของนักเรียนอันจะเป็นพื้นฐานในการอ่านขั้นสูงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี โคลซ กับวิธี ซี ไอ อาร์ ซี
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี โคลซ กับวิธี ซี ไอ อาร์ ซี

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธี โคลซ
2. เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธี โคลซ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ
2. เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาวิธีการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ
3. เป็นแนวทางให้ครูได้เข้าใจและเห็นความจำเป็นในการฝึกทักษะการอ่านและสร้างเครื่องมือฝึกหรือเสริมทักษะการอ่านให้แก่ นักเรียนให้มากยิ่งขึ้น
4. ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในวิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของวิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย

3. ขอบเขตของเนื้อหาวิชาที่นำมาใช้สอนเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 ซึ่งมีทั้งหมด 4 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยที่ 1 Shopping

หน่วยที่ 2 Famous People

หน่วยที่ 3 Places

หน่วยที่ 4 Weather

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ทำการทดลองภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 เป็นเวลา 12 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 4 สัปดาห์

5. ตัวแปรที่ทำการศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น คือ

5.1.1 วิธีสอนอ่านโดยวิธีโคลซ

5.1.2 วิธีสอนอ่านโดยวิธีซี ไอ อาร์ ซี

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ

5.2.2 เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียน โดยวิธีโคลซและโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิธีโคลซ หมายถึง วิธีการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่าน เพื่อความเข้าใจ โดยให้ผู้เรียนฝึกทำแบบฝึกโคลซที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. แบบฝึกโคลซ หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกระบวนการโคลซ 3 แบบ คือ แบบฝึกโคลซแบบไม่กำหนดสัดส่วนตายตัว (Variable-Ratio Method) ที่ตัดเฉพาะคำบางประเภท ที่ต้องการทดสอบ เช่น คำนาม คำกริยา หรือคำวิเศษณ์ โดยเว้นช่องว่างให้เติม 2 ลักษณะ คือ

ชนิดเลือกตอบ 2 ตัวเลือก และชนิดหาคำเติมเอง แบบฝึกโคลซแบบกำหนดสัดส่วนตายตัว (Fixed-Ratio Method) ซึ่งตัดทุกคำที่ 5, 7, 8 ออก และเว้นช่องว่างให้เติมโดยกำหนดคำที่จะเติมไว้ให้นักเรียนเลือกจับคู่ใส่ลงไปในช่องว่างแต่ละช่อง และแบบผสม แบบนี้อาจจะใช้แบบกำหนดสัดส่วนตายตัวและแบบไม่กำหนดสัดส่วนตายตัวควบคู่กันไปตามวิจารณญาณของผู้ออกข้อสอบว่าที่ใดสมควรจะตัดออก ซึ่งเหมาะสำหรับใช้ในการสอนหรือการสอบในชั้นเรียน

3. วิธี ซี ไอ อาร์ ซี หมายถึง วิธีการเรียนชนิดหนึ่งที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความเข้าใจในการอ่านออกมาในรูปของการเขียน สรุปเรื่องราวที่อ่านออกมาตามความคิดเห็นของตนเอง เป็นวิธีการเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านไปพร้อมกับเน้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม

4. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ความสัมพันธ์ของแต่ละประโยค แปลความ ตีความ และประเมินสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายได้

5. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นข้อสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

6. เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึก ความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งด้านบวกและด้านลบอันเนื่องมาจากการได้สัมผัสหรือการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ เกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งนั้น ๆ ซึ่งวัดได้จากการตอบแบบสอบถาม

7. แบบสอบถามเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามวัดเจตคติชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ